

Editorial

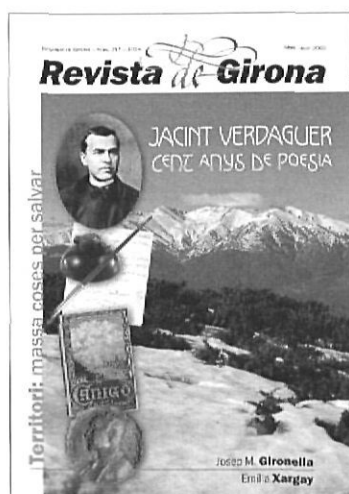
Revista
de
Girona

Un lloc per a cada cosa

Encara dura el ressò del rebombori aixecat per la notícia: el Centre d'Art Contemporani promès per la Generalitat a la demarcació gironina no es faria a la capital —com en els casos paral·lels de Tarragona i Lleida— sinó a Salt, a l'antiga fàbrica tèxtil Coma Cros. La decisió va suposar una sorpresa per a l'Ajuntament de Girona, que encara no havia ofert un lloc definitiu per ubicar-hi aquest equipament.

De la notícia se n'han fet les inevitables lectures partidistes, però també se'n pot fer una lectura asèptica, menys política i més tècnica, des del punt de vista de la vertebració del territori i del reequilibri de l'àrea metropolitana. Girona i Salt formen avui un *continuum* urbà i viuen un transvasament incessant dels seus habitants, però els grans centres d'interès cultural es troben tots a Girona, amb l'única excepció del teatre que, per cert, ja té coordinada la programació amb la dels locals de Girona. L'òptica suburbial amb què sovint els gironins han contemplat els saltencs hauria de modificar, a partir d'aquest fet, el seu injust punt de mira.

Però la qüestió és encara més complexa. Allò que des de fa temps es demana per a Girona és un equipament amb una doble funció. D'una banda, la d'exhibir el fons d'art local —avui endreçat en diversos magatzems— generat a partir de la postguerra per dues o tres generacions d'artistes reconeguts que no tenen cabuda en els museus existents i que per tant es mantenen ocults. De l'altra, la d'estimular la creativitat dels artistes de les últimes fornades amb l'establiment d'un espai d'aventura i de risc, un laboratori per a la recerca i l'experimentació lligades directament amb la vivència quotidiana. De les dues funcions, sembla que la segona correspondria al centre de Salt, mentre que restaria pendent la primera. Significativament, la tutela de la primera funció correspondria a la direcció general de Patrimoni i la segona a la direcció general de Promoció Cultural, dues àrees ben diferents del mateix Departament de Cultura. Sembla, doncs, que hi ha feina per a tothom i que es necessiten espais per a tot. Hi podria haver, doncs, una cosa per a cada lloc i és d'esperar que es trobi, també, un lloc per a cada cosa.



No a la guerra: No sabem què haurà passat al món quan aquest número de la Revista surti al carrer, però de cap manera podríem deixar de fer sentir la nostra veu —ni que sigui en aquest racó d'última hora— per ajuntar-la a la dels milers de gironins i a la dels milions de ciutadans del món que s'han manifestat arreu contra el propòsit d'atac a l'Iraq per part del govern dels Estats Units d'Amèrica, amb el suport explícit del govern espanyol. També nosaltres rebutgem aquesta guerra injustificable i inútil i ens solidaritzem amb totes les iniciatives que promouen la solidaritat entre els pobles i la resolució negociada dels conflictes com a eines indispensables per a la construcció de la pau.